

Falses aparences

written by Olga Sànchez i Centeno | 6 de desembre de 2018

“Paraules gratuïtes, paraules fortuïtes, que es desprenen fàcilment de la ignorància del ser”

En nom de Catalunya, diuen que ha pujat l'ultra dreta. En nom de déu, es va fer un genocidi. Ni cap déu ha volgut assassinar a cap humà, ni Catalunya ha fet pujar l'ultra dreta.

La pujada de l'ultra dreta no és gràcies a l'independentisme. La pujada de l'ultra dreta no és gràcies al feminisme. La pujada de l'ultra dreta no és gràcies a la immigració.

La pujada de l'ultra dreta és degut a un conjunt de diferents variables que s'ha estat gestant des de la guerra freda i més properament, des de fa dues dècades. La pujada de l'ultra dreta és una conseqüència a la implantació del neoliberalisme que s'ha viscut a Europa d'una manera intensa i galopant. Però, que implica aquest neoliberalisme?

Minvar l'educació perquè s'exclouï el pensament crític i teòric i substituir-lo pel coneixement lògic, creant espais propers a l'esclavatge, ocupats per operaris formats i especialitzats per a posar-los en una cadena de treball, dins del sistema “fordià” provocant, com deia Karl Marx, l'alienació del treballador; o com deia Max Weber, el desencantament del món avocant a les persones a un consumisme desmesurat per a satisfer la infelicitat interior mitjançant el plaer immediat. Aquest sistema només subsisteix creant necessitat i desig infinit al qui el practica.

Adorar l'individu per sobre de l'associacionisme i de la comunitat. Minvar la consciència col·lectiva a favor de l'individualisme ferotge. Edulcorar un sistema que allarga la foscor del segle passat; venent una transició inexistent. No tancar ferides ni fer justícia envers el nostre passat recent. Minvar la memòria col·lectiva amb un temps líquid -tal com

deia en Zigmunt Bauman-, on una hora és un passat remot, on la cultura d'un sol ús és la filosofia que s'ha adoptat en aquest segle XXI. On, al cervell, no hi ha cap record de què es va fer el dia anterior.

Minvar la capacitat financera de la gran massa de la classe mitjana per debilitar-la fins al punt de perdre la seva capacitat econòmica i alhora, reduir, dramàticament, els drets assolits a final del segle XX. Crear polítiques laborals deficientes per a poder esclavitzar o fer emigrar el talent format aquí, etc., fent responsable a l'individu envers el model social implementat. Debilitar a la població fins al punt de no tenir forces per lluitar per aquests drets i acceptar inclòs adorar l'esclavatge del segle XXI.

Crear polítiques migratòries deficientes per a poder responsabilitzar de les desgràcies a la gent immigrant. Donar suport al negoci de les armes i alhora no responsabilitzar-se de les conseqüències que aquest negoci provoca.

Castigar. Castigar el pensament divergent. Humiliar a qui vol una altra societat que difereix o s'allunya de la ideologia imperant. Trepitjar qualsevol moviment associatiu que no acompanyi el pensament dominant neo-liberal. Viure un paradigma polític on en el discurs hi ha una buidor que ressona en tot l'espai de debat. Un sistema polític mediocre, sense educació, sense arguments sòlids, un paradigma polític més proper a un circ romà que no pas a un aforament grec. Moltes variables que podríem seguir anomenant...

Catalunya, té força però no tant com per promocionar i normalitzar l'ultra dreta a Espanya, a Europa, al continent americà, etc. No, que no us enganyin. L'independentisme? No.

En el cas espanyol, si no hagués sigut l'independentisme, hauria estat el fet de voler canviar l'estatut dins d'un autonomisme. Si no hagués sigut el fet de voler canviar l'estatut, hauria estat fer manifestacions per pujades de sou.

Dona igual l'excusa que vulguin inventar-se per justificar aquest moviment liberal radical. Les raons són moltes i no pas una com volen fer creure. Catalunya dona molts vots. Igual que ho donava en el segle XX el País Basc. Són excuses o arguments polítics, que sempre omplen estadis i proporcionen rèdit polític, de fet, a parer meu, no és gens original.

La pujada de l'ultra dreta ha tingut el vistiplau de moltes institucions i organismes espanyols i inclòs europeus que han defensat o ignorat els atacs cap a la població. Ha tingut el vistiplau d'alguns mitjans de comunicació espanyols que han falsejat notícies, envers Catalunya i envers diferents aspectes socials espanyols, i ningú ha interferit en aquest circ mediàtic manipulador sense escrúpols, ni moral, ni ètica. Ha tingut el vistiplau de promocionar un llenguatge no inclusiu envers les persones que se'n surten de la definició conservadora de l'ultra dreta amb conseqüències socials i inclòs judicials, nefastes per a aquesta diversitat. Hi ha hagut una estratègia de tot l'aparell per a fer ressorgir aquesta ombra del passat. I, no només a Espanya, sinó a la resta d'Europa i del món. S'està organitzant, perquè, en pocs anys, aquest espai i moviment ultra-dretà esdevingui la normalitat política i social del segle XXI. Allò que un dia es va condemnar, ara s'està promovent. On l'engany, la manipulació i la supèrbia és honorada no hi ha espai per al debat, per a la cooperació, per a l'enteniment. L'ésser humà està preparat per deixar d'ensopegar amb les mateixes pedres? És capaç de crear quelcom nou i mai vist en la història de la humanitat? O bé, seguirem repetint els cicles socials, econòmics i polítics viscuts en diferents moments de la història de la humanitat? D'una cosa estem segurs. Benvinguts a l'etapa més significativa del neoliberalisme.